

"Jis Atsikėlė; Jo Nėra Čionai; Štai Vieta, Kame Jį Buvo Padėję..." Mark. 16.

Velykinis Pašnekesys Skeptiko Su Krikščioniu.

Parašė Dr. J. Ebele. Vertė Prof. Pr. Dovydaitis.

Skeptikas: Žinia aš girdžiu, bet tikėjimo neturiu. Kas yra sentimentalus, tas, žinoma, visuomet pasiduoda Didžiosios Savaitės liūdnam ūpui ir Velykų Allelujos džiaugsmui; bet tai juk yra tik nusiteikimai, kuriems protas yra ištąres savo (nusmerkiantį) sprendimą, tai tik grynai estetiški pasismaginimai, kurie nesugriauja tvirtai pagrįsto žinojimo. Kalvarijos faktas yra aiškus; bet tikėjimas, kad Nukryžiuotasis atsikėlė, modernioms smegenims yra negalimas. Šių dienų (Evangelijų) teksto kritika rodo, kad Evangelijų pasakojimai, rodo, yra autentiški, kad tie pasakojimai eina iš savo pačių akimis mačiusiųjų (liudininkų). Bet tie liudininkai yra save patys apgavę. Jie buvo susijaudinę vizionieriai, jie buvo tokie, kurie ką jų pojučiams įspaudė jų išvidiniai vyksmai (pergyvenimai), tatau jie išprojekcino (nukėlė) į išviršinių pasaulį; jie tikėjo, kad pergyvena (mato, girdi) Atsikėlusį, tuo tarpu čia tik jų įjautinti nervai rodė jiems nesamus dalykus.

Krikščionis: Vadinasi, Tamsta manai, kad didysis krikščionybės triumfas prasidėjo pirmųjų Kristaus mokytinių optiniais apsigavimais, jų (iš tiesos kelio) išklydusiu galvojimu? Tamsta manai, kad Apvaizda, elgdamosi pagal nemoralų dėsni "tikslas pateisina priemones," laikė esant reikalinga apaštalam duot klejoti, idant jiems tuo būdu suteiktų pakankamai jėgų bei impulsų, reikalingų jų misijai? Nes vienas dalykas tvirtai stovi: Velykų tikėjimas (tikėjimas Kristų iš numirusių atsikėlus) buvo svarbiausias fundamentas apaštalių tikėjimui ir jų veikimui. Petras ir Jonas pabrėžia žy-

dų Aukštojo Taryboj: "Mes negalime nutylėt to, ką mes esame regėję ir girdėję." Paulius pareiškia: "Jei Kristus neatsikėlė, tai tuščias mūsų tikėjimas." Mokytiniai tiek pat remiasi Kristumi nuo Velykų ryto iki Dangun įžengimo, kaip ir Kristumi nuo Betliejaus iki uolinio karsto.

Skeptikas: Visa tai taip. Bet mes šiandien jau esame atsipalaidavę nuo tokio tikėjimo į stebuklus. Mokslas savo žodį ištārė. Teorija apie gamtos priežastingumą nebesugriaujama. Jei ji galioja, tai nėra jokio Atsikėlusiojo, jokių atsikelsiančiųjų.

Krikščionis: Ji ir galioja, ir negalioja. Esti pastovi materialinių daiktų tvarka, bet taip pat esti ir dvasios pasaulis, kuri, su jąja susikryžiuoja, susijungia, į aukštesnę sintezę. Taip kad stebuklai yra galimi. O kai del priežastingumo, tai ar Tamsta vaizduojiesi esant galima, kad klaida gali būt pačių kilniausių sielos funkcių versmė? Kad klaida gali pagrįsti dorinį heroizmą, intelektualinę didybę? Ar Tamstai rodosi esant galima, kad kankinių pasiaukojimai, Bažnyčios Tėvų ir scholastikų spekulatyvioji (proto) pajėga, tokio Dantės ir tokio Michelangelo vizijos, šių dienų ligonis slauginančių seselių vienuolių heroizmas, trumpai kalbant, kad visi didieji krikščionybės nu-siteikimai ir didieji žygiai eina iš klaidos (suklydimo) arba bent iš mišinio tiesos su paklaida? O juk taip iš tikrųjų būtų. Nes Velykų tikėjimas buvo ne tik apaštalių tikėjimas, bet jau beveik per 1900 metų yra ir visų krikščionių tikėjimas; jis, kaip pagrindas tikėjimo į nemirtingumą ir pomirtinį gyvenimą, sudaro krikščionių tikėjimo

JĖZAUS KRISTAUS IŠ NUMIRUSIŲ PRISIKĖLIMAS
(Mark. 16, 1-7).

"Subatai praėjus, Marija Magdalena, Marija Jokūbo motina ir Salomė nusipirko kvėpalų, kad atėjusios pateptų Jėzų. Labai anksti pirmą savaitės dieną jos atėjo pas kapą, saulei jau užtekėjus. Jos kalbėjosi tarp savęs: Kas mums atris akmenį nuo kapo angos? Bet pažvelgusios pamatė akmenį atristą; buvo gi jis labai didelis. Įėjusios į kapą, jos pamatė jaunikaitį, sėdintį dešinėje pusėje, apvilktą baltu drabužiu, ir nusigando. Jis joms tarė: Nenusi-gąskite; jūs ieškote Jėzaus Nazareno, kurs buvo prikaltas ant kryžiaus; jis atsi-kėlė, jo nėra čionai; štai vieta, kame jį buvo padėję. Bet eikite, pasakykite jo mokytiniais ir Petrai, kad jis eina pirm jūsų į Galilėją; tenai jį matysite, kaip jis yra jums sakęs."

svarbiausią dalį. Ne; man at-
rodo esą protingesni tie, ku-
rie sako, jog jau paprasto
duonkepio sienai sumūryt rei-
kalingas susiderinimas su ga-
mtos dėsniais, su tiesa ir kad
tai, kas atliekama (padirba-
ma) kitokiū būdu, veikiai su-
truks kaip muilo burbulas.
Rudolfas Eucken'as (†1926),

filosofų vadas Vokietijoje, ka-
sinėmis) pajėgomis. Jei šiais
ist die Natur nur gross, weil
sie zu zaehlen euch gibt? Eu-
er Gegenstand ist der erha-
benste freilich im Raume. A-
ber Freunde, im Raume wohnt
der Erhabene nicht...55). Ar-
gi dieviškumas reiškiasi kaip
tik ne tuo, kad tai, kas men-
kiausia, kas visiškai nepaste-
bima, yra padaroma tokia vie-

siarbiausiais klausimais žmo-
gus galėjo taip ilgai, taip gi-
dai ir taip visiškai klysti, tai
argi jis šiandien gali staiga
įsigyti sugebėjimo tikrąjį tie-
są pažint? Ne; nutraukus ry-
šius su krikščionybe, būtų iš-
pagrindų suardytas ir žmoni-
jos pasitikėjimas savo pačios

pajėgomis ir įsiviešpatautų
desperatinga pažiūra į žmo-
nių dalykus." — Taip R. Eu-
cken'as. Ką jis čia kalba pil-
naties atžvilgiu, galioja taip
pat ir esmingųjų dalių atžvil-
giu.

Skeptikas: Viskas savu lai-
ku. Kiti žmonės, kiti dievai.
Senovėj ir viduriniais amžiais
Velykų tikėjimas buvo palai-
minga tiesa; mes, naujųjų lai-
kų žmonės, statydinamės nau-
jas žinojimo ir tikėjimo šven-
tovietes; pasaulio istorijos
giliausioji tiesa vadinasi evo-
liucija; iš čia eina visų gyve-
nimo reiškinių ir visų pažiū-
rų į gyvenimą relatyvumas.
Kas senovės žmonėms buvo
tiesa, mums nebėr tiesa. Ar
Hegelis ir Darvinas veltui y-
ra gyvenę? Pavyzdžiui, imant
tik vieną dalyką, argi visiš-
kas pasaulivaizdžio pasikeiti-
mas, kei mūsų planeta (Ze-
mė) iš centrinės vietos yra
degraduota iki lekiančio smil-
ties grūdėlio pasaulių univer-
sume — argi tas pasikeitimas
nepadarė esant stačiai nega-
limą tą antropocentrišką pa-
saulio supratimą, kuris žmo-
gų stato į sukurtų daiktų cen-
trą ir kuriuo supratimu kaip
tik ir yra atsirėmusi krikš-
čionybė?

Krikščionis: Ar Tamsta
skaitei Schiller'į. Ar jis ne-
žaktelėjo medžiagos filosofa-
ms: "Netauskiat man tiek
daug apie žvaigždynų ūkus ir
saules. Argi gamta yra dide-
lė tik tai tam, kad ji duotų ju-
ms skaičiavimui medžiagos?
Jūsų (kalbamasai) dalykas
berods yra didingiausias erd-
vė, bet, draugai, Didinga-
sis..." negyvena erdvėj
("Schwatzet mir nicht so viel
von Nebelflecken und Sonnen.
Ist die Natur nur gross, weil
sie zu zaehlen euch gibt? Eu-
er Gegenstand ist der erha-
benste freilich im Raume. A-
ber Freunde, im Raume wohnt
der Erhabene nicht...55). Ar-
gi dieviškumas reiškiasi kaip
tik ne tuo, kad tai, kas men-
kiausia, kas visiškai nepaste-
bima, yra padaroma tokia vie-

ŠVENTOS VELYKOS.

Velykos atėjo. Krikščioniškasis pa-
saulis mini Kristaus mirusio ir prisikė-
lusio atminimą. Linksma. Džiaugsmas.
Plačiai, garsiai, linksmai skamba "Al-
leluja! Alleluja!" Maldos namai baž-
nyčios — pilnos žmonių. Matyti jų tar-
pe ir tokių, kurie retai pasirodo Die-
vo namuose. Tikintieji, mylintieji Die-
vą ir artimųjų žmonės, širdies gilumoje
meldžiasi, kad prisikėlęs Kristus pri-

Velykos atėjo. Krikščioniškas pa-
saulis mini Kristaus mirusio ir prisikė-
lusio atminimą. Linksma. Džiaugsmas.
Plačiai, garsiai, linksmai skamba "Al-
leluja! Alleluja!" Maldos namai baž-
keltų iš sielos mirties nelaiminguosius.

Velykos nušvito. Vargšui žmogui
nušvito viltis. Ji skaisčiai šviečia, lyg
giedriausioje dienoje, vasaros saulelė.
Ai kaip gera, kaip ramu širdyje. Am-
žinybės, pomirtinio likimo klausimas
išrištas. Abejonės pranyko. Kristus tik-
rai mirė. Jis buvo palaidotas. Jis buvo
suvyniotas į skaras, apkrautas kvėpa-
lais, sudėtas uoloje iškaltame kape. Ant
kapo angos buvo užristas didžiulis ak-

muo. Anga buvo aklinai užtaisyta. Vi-
sa buvo apraishiota virvėmis ir antspau-
dais atžymėta. Sargyba pastatyta. La-
bai rūpestingai apsaugota, kad "Kris-
taus mokytiniai nepavogtų Jo kūno ir
neskelbtų, kad Jėzus prisikėlė."

Taip visa ką surengė žydai, Kris-
taus nužudytojai. Jie nemanė, kad tuo
savo darbu parengė geriausius įrody-
mus Kristaus prisikėlimo. Jie patys pa-
statė liudininkus. Jie patys sutaisė, kad
kūnas nebūtų išvogtas.

O štai atėjo brangi valanda. Kris-
taus dievybė gražina Jo kūnui gyvybę.
Bet gyvybę kilniausia, kurios mirtis jau
negali paliesti. Kristaus kūnas buvęs
sukapotas, suaižintas, žaizdomis pripil-
dytas, likęs be lašo kraujo, kūnas su
perdurta širdimi, kelias iš grabo.

Žemė dreba nuo Dievo galybės.
Kapas atsido. Jėzus Kristus skais-
čiausias, gražiausias, puikiausias, jau
liuosame nuo kentėjimų, palaimintame
kūne išeina iš kapo.

Mirtis nugalėta. Ji bejėgė. Žmogaus
siela, jam mirus, nepranyksta. Ji gy-
vena kitu, nuosavu gyvenimu. Ji gryž-
ta į kūną, kada Dievas jai skiria. Ji
gauna savo kūną atgal, bet jau atmai-

nyta, kitokį, kokį užsipelnė.

Kristus kėlė kaip miręs žmogus.
Jo siela jam gryzo. Žmogui viltis švie-
čia. Jis, kad ir mirs, gyvas bus. Jo sie-
la nemirs. Ji vėl pareis į kūną, Dievo
skirtoje, valandoje. Kaip nesilinksmin-
ti! Kaip nesidžiaugti! Kaip nešaukti Al-
leluja!

Kristaus kūnas kentė badą, trošku-
lį, šaltį, karštį, širdies skausmus ir kū-
no sopulius. Jis alpo. Jis kruvinu pra-
kaitu buvo apsiplėšęs. Daugiau kentė,
kaip žmogaus kūnas kenčia.

Velykos atėjo. Kristus prisikėlė. Jo
kūnas garbingas, šviesus, skaistus, pa-
laimintas, be žaizdų, be skausmų. Jis
visur eina be kliūčių. Jam nėra sienų,
nėra uždarytų durų, nėra nepereinamų
kalnų, neišmatuojamų vandenynų. Prie-
šai jo nepasiekia.

Kristus visiems žadėjo tokį kūną.
Bet jis pastatė sąlygą: reikia, kad kiek-
vienas žmogus virstų Kristumi. Kaip
tai padaryti? Kristus pats paliko būdą.
"Kas tiki į mane, kad ir mirtų, gyvas
bus."

Kas tiki į Jėzų, tiki į Jo žodžius.
Tas tiki, kad Jėzus gyvas, kaipo Die-
vas ir žmogus yra švenčiausias Sa-

kramente. Tas tiki ir į šią didžią, gar-
bingą ir išganingą paslaptį. "Aš gyve-
nimo duona," kalbėjo Jėzus žydams.
"Jūsų tėvai valgė tyruose manos ir mi-
rė. Šita yra duona, nužengianti iš dan-
gaus, kad, kas jos valgys, nemirtų.
Aš esu gyvoji duona, kurs iš dangaus
nužengiau. Kas valgys tos duonos, bus
gyvas per amžius; duona gi, kurios aš
duosiu, yra mano kūnas už pasaulio
gyvenimą. Tuomet žydai ginčijosi tarp
savęs, sakydami: Kaip jis gali duoti
mums valgyti savo kūną? Jėzus gi
jiems tarė: Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau
jums, jei nevalgysite žmogaus Sūnaus
kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite
savyje gyvenimo. Kas valgo mano kū-
ną ir geria mano kraują, tas turi amž-
nų gyvenimą ir aš prikelsiu jį pasku-
tinėje dienoje. Nes mano kūnas tikrai
yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra
gerimas. Kas valgo mano kūną ir ge-
ria mano kraują, tas pasilieka manyje
ir aš jame. (Jon. 6, 48-57).

Tie Jėzaus žodžiai rodo, kaip gali-
ma žmogui tapti Kristumi ir pelnyti po
mirties garbingą prisikėlimą ir palai-
mintą kūną, panašų į Jėzaus Kristaus
prisikėlusio kūną.

MALDA.

O, Viešpatie, išgirsi balsą mano
Baisaus nusidėjėlio seno.
Malonės trokštu, meldamas tikrai —
Gyvent ir mirt ištikimai.
Maldauju Tavęs, Dieve, aš šiandieną
Maldos žodžius priimk kiekvieną.
Ką tik darysiu, kada ir kur —
Tau meilės himnas bus visur.
Iš meilės noriu poteriauti
Ir garbint Tavęs nesiliauti:
Darbe, namie, viduj, lauke
Sveikatoj, skausme ir varge
Iš meilės žodžiai ištarti —
Nebus skausmų taurė karti
Del Tavęs noriu dirbti ir kentėti
Tave per amžius danguje regėti.

Kryžvinis.

Juozas Paukštelis.

“Linksmą Dieną Apturėjom!..”

1. Pirkia...
Ant sienos kabo suplyšusi sėmėga ir dvi milinės.
Pavakarys. Viduje prisirinko daugybė juodų šešėlių.
Jėina senis Pranskūnas.
— Nastute, ar jau buvai jaujoj? Jei ne, tai gal dabar man nueiti? Jis dar nevalgęs...
Tylus, prispaustas senio balsas.
— Truputį vėliau, širdele, Aš pati... Dabar mat, vis žmonės lyg tyčia, vaikščioja...
Raukšlėtas, pageltes jos veidas liūdesio kupinas. Giliai įsmegusios, drumzlinos akys... Tarytum kokią paslap-
tį užslėpusi joso laiko. Šnekan-
t lūpos keistai judinasi ir dreba.
— Aš pati, širdele, aš pati...
Eina prie krosnies ir kažką skubiai dirba. Rodos, visai nieko nebuvo...
Senis pamažu dedasi vailo-
kinę kepurę. Nieko nesakymas išdūlina laukan.
2. — Mama, juk dar niekas jaujoje nebuvo!
Tokie garsūs sūnaus Kazimiero žodžiai, tartum degantys švino botagai užkrito jai per širdį.
— Je-tus, vaikeli, kas ar tu galvos netekai šitaipti rekti?! Aš sakau, kad jūs patys savo gerklėmis jį prazūdysit...
Kazimieras nusigando. Jo veidas atsimainė ir dreba. Širdis smarkiai muša.
“Tikrai, kad man protas susimaišė... Kaip aš galėjau taip nežmoniškai surikti! Ogi kad už durų dabar būtų kas klausęs... Pražūtume...”
Pats savęs susigėdijo. Galvą nuleido ir sėdasi ant stalo...
3. Sekmadienio popietis. Ona ir Ievutė parėjo iš bažnyčios. Nusrėdo išėiginus drabužius Sėdasi valgyti...
Ievutės skruostai pabalę... Akys keistai bėginėja ir spindė. Valgydama ji nė žodžio neprataria.
— Kas tau, Ievute, ko tokia nusiminusi?
Tyli...
— Ko tyli, sakyk, kas atsitiko?
Ievutė padeda šaukštą... Apsidairo, pasiklauso, ar kas prieina.
— Aš negaliu... Baisiai man jos gaila... Bažnyčioje per visą sumą ji klūpojo prie šv. Jurgio altoriaus ir taip verkė, kad aš negalėjau nė žiūrėti.
— Sakyk kas tokia?
— Dar klausia... Ogi Valerija... Juoda skarele susirišusi... Po pamaldų išeina iš bažnyčios ir tiesiai prie manęs.
“Sakyk, Ievuty, ar tiesa, kad Antaniuko jau nebėra gyvo?”
Aš atsakiau, kad mes nieko nežinom... Visa, kaip nuodėgulis... I žmogų nebepanašiu...
— Aš sakau, kodėl jau trečia savaitė, kaip nebegirdėti jos giedant.
— Gaila man jų abiejų... Pareina Kazimieras. Mergaitės garsiai pasakoja, ką

— Kaip gerai. Žinai ką, Ievute, aš jai parašysiu trumpą laiškėlį... Tik kelius žodžius... Tu paduosi.
“Ji turi žinoti apie mane... Dar nenustoję manęs mylėti... Gal parašys taip pat kelius žodžius. Tada nors keliose jaujose mane uždarytų, aš būsiu laimingiausias.”
— Gerai, Antaniuk, aš taip ar norėjau.
Už lango kažin kas šliap, šliap — vaikščioja. Jaujos langelio kamštis pamažu įkrito vidun... Ievutė užpūtė šviesą.
— O Jėzus!.. Kažin kas žiūrėjo pro langelį... Pražuvome.
— Gal taip kas, visai nieko nemanydamas, pamatęs, kad su šviesa jaujoje, norėjo pagąsdinti.
Kiek palaukus Ievutė sugrižo į pirkia.
5. Verbos, sekmadienio rytas.
— Mama, aš nubėgsiu paplakti Antaniuko, — visai tyliai šneka Ievutė.
— Žinoma, jūs tik lakstytė žinot. Kai pamatys kas, tada bus.
Ievutė daugiau ir neprašo. Ji žino, kad dienos metu tik su reikalu teleidžia eiti į jaują.
Ievutė jau pasiruošusi eiti į bažnyčią.
“Aš turiu paimti jo laiškėlį... Jis ir Valerija man be galo dėkos...”
Pro seklyčios galą, niekam nematant ji nubėgo.
Jis jau senai Ievutės laukia.
“Miečiausioji Valiute, aš esu gyvas ir sveikas. Jau keli mėnesiai, kaip slapstaus savo krašte. Tikin, Dievas man padės. Pasibaigs karas ir tu būsi mano. Tik neužmiršk manęs... Neliūdėk... Sudiev... Amžinai tavo Antanas.”
Sulenkę laiškuką.
— Šit, paduok jai... Paprašyk, kad perskaitysi tuojau sunaikintų... Be to, abidvi kam nė pusės žodžio...
Ievutė linktelėjo galvą...
Paėmė laiškuką.
— Gerai, Antaniuk. Išeina į bažnyčią.
6. Velykų šeštadienis.
Ievutė krosnį kūrėna. Paudus kaičia, Ona gėdoje tesla minko.
— Valerija ryt per “Priskėlimą” viena bažnyčioje giedos... Koks buvo jos džiaugsmas, kai padavė Antaniuko laiškėlį.
— Tik atsargiai jūs su tais laiškėliais... Be reikalo jam patsakai.
Iš kameros ateina motina.
— Ona, ar tu jau...?
— Aš ne... Mano dabar rankos tesluotos... Gal Ievutė.
— Tetušis ką tik nuėjo.
Ievutė kalba tyliau už musės lėkimą.
Tyla.
Jau trečias mėnuo, kaip Pranskūno šeima išmokę nuširdžiai tyli... Ir Ona, Ievutė ir Kazimieras — visi jie maža tekalba. O jei kalba, tai be galo tyliai. Žodžio “jauja” ir už kažkokių pinigų nė vienas garsiai neištars.
Motina eina prie lango. Ji, kaip medis. Pasiremia... Žiūri į aptemusią jaują.
Iš akių ima byrėti ašaros... Šluostosi ir bejęgiai linguoja galvą.
Pirkioje dukterų, tartum, nebėra. Mažiausiu savo tuštelėjimu jos bijo sudrumsti nuširdų motinos ašarojimą. Abidvi paraudusios. Lyg nusigandusios, nerimstancios.
Jos gerai žino, ko taip gailiai motina verkia.
Jėina tėvas. Jo žingsniai sunkūs ir lėti. Sėdosi prie stalo. Sunkiai dūsauja.
Pirmą kartą jis atsiduso išleidamas į karą sūnų Antaną.
— Juk, tur būt, visi trys eisite į bažnyčią?
— Dukterys tyli.
— Mudu su močia pabūsime namie.
Motina dar teberanda. Jis taip pat išžiūrėjo į jaują.

“Apsėgėk Viešpatie, jei ką pamatyčiau prie jos durų ar langelio.”
Taip ir mato Pranskūnas save sustingusį.
“...G a l nesusivaldyčiau... Nubėgčiau ir užmuščiau.”
Ji dar kartą šluostosi ašaras ir eina maišyti bėgančio puodo.
7. Pranskūno vaikiai išėjo į bažnyčią.
Pirkioje jau visai pradėjo temti. Motina ant lovos susirietusi poteriauja.
“Šiuo laiku bažnyčioje mišparai... Tuojau kunigas apie Kristaus kančias pamokslą sakys. Paskui mergiotės giedos “Daržely alyvų.” Toks malonus tos Valerijos Jonuškytės balsas.”
Tėvas eina prie krosnies. Ima pliauską ir skelia šakalį... Ranka sudrebėjo ir šakalys iškrito. Paima ir vėl skelia.
— Ar jau kursis?
— Jau... Ką darysi nekūręs. Naktis, kad ir giedri, bet nešilta.
— Paimk beržinių malkų... Gal taip nerūks ir akių jam nešs.
— Tu nežinai — aš jau visas beržines baigiu sukūrenti. Ji atsiduso ir nieko neatšakė... Tėvas susirinko šakalius... Pasiėmė degtukus... Išėjo... Gūrina visai pamažu, tyliai... “Juk dažnai iš žingsnių žmonės gali suprasti.” Darosi...
8. Ji nuo lovos išžiūri į langą... Paraudę nuo saulėleidžių rasos lango stiklai... Jai rodosi, jie kruvini. Dar labiau įsmeigta akis. Stiklė pajudavęs, sukritęs veidas... Didelės, tamsios akys... Jos giliai pasislėpusios po kaktos kaulu...
Bėga kruvinos ašaros.
“Mama!.. Man baisiai sunku... Mamytė!” Tartum kalba kruvinasis jo veidas.
Ji krūptelėjo ir ėmė žegnotis.
9. Iš lėto daro jaunos duris. Bijo, kad jos per smarkiai nesugirgždėtų. Jėina... Jis nieko nekalba. Pasilenkęs, susikaupęs lyg prieš altorių. Renngiasi kurti jaunos krosnį.
Užžibino lemputę. Dega šakalius.
— Ar tetušis žadi kurti?
— O ką darysi nekūręs... Jei šviesos neturi, tai bent šilimos turėk.
Pakiša šakalius. Deda beržines malkas. Jaujoje pasidare šviesiau.
— Argi ir Velykas turėsiu sulaukti jaujoje?!

— Ką padarysi, mano vaiki. Jei Dievas neleidžia, negi pats ką įstengsi.
Tyli...
Krosnyje ugnis liežuviais plakasi, užia... Dūmų jau iki žemės... Tėvas praveria duris ir atkiša langelį.
Abudu susėdo... Pusbalsiu šnekučiuojasi.
Už sienos kažkas subrazda.
— Greičiau traukis po ardu.
Atsistoja... Jis pagūžomis nubėga į kampatį.
“Kasgi čia galėtų vaikščioti?” klausia pats savęs tėvas. Paima iš krūvos pagali ir eina laukan.
Argi ir tokią naktį kas vaščiotų apie langus. Vogti ar šnipinėti...
Nuo jaunos langelio kažin kas nubėga į Gailionių kelį... Sėdasi ant arklio... Kanopės šlepsi į purvyną... Nujo-
ja.
“Viešpatie, kas čia galėjo būti!”
Širdis virpa... Dega, tarytum ugnį. Iš daržinės atbėga šuo Cimobolas... Uodega visgema, šokinėja aplinkui.
Senis užsidėgė baisy pykčiu ant šuns. Kietai suspaudęs pagali, šveitė Cimbolui tiesiai į galvą.
Kaukdamas, Cimobolas tris kartus apsisuka ir skersas nubėga į patvorį.
10. Vėl sugrįžta į jaują.
— Del ko tą Cimbolą mušei?
— Paseno šuo ir niekam vertas... Reiks sakyti močiai, kad suskustų činėberio.
— Ar iš tikrųjų kas buvo? Tėvas lyg negirdi... Klaupiasi ant kelių ir kursto ugnį.
“Ką čia jam sakysi — gal taip kas pamatęs šviesą ėjo pasižiūrėti... Ir be to, jam visko pakanka.”
Keliasi...
— Dabar labanakt, sūneli...
(Tąsa nuo 2 pusl.)
tines mados nuomones, tam visuomet atrodo, kaip Dantei bekeliaujančiam į Paradišą. Iš tolo jis susilaiko ir ieško savo gimtosios planetos: “Atsižvelgiau aš atgal per visas septynetą sferų. Žemę aš pamačiau tokią mažytę, j o s pavidalas mane prajuokino: ši tokia maža vietelė ir mus ji daro tokius išdidžius.” O jei kam skersai kelio perbėga, triukšmaudami ir ermiderį keldami, toki padarai, kuriuos truputis jų turimos madiškos pseudokultūros yra išpuikinęs, tai ką gi padarysi — tėsiznie — nes visuomet esti nuostabių žmonių, kurie iš lektrinės lemputės turi daugiau malonumo, negu iš saulės šviesos.

! KLAIPEDA

TIESIAI

Be persėdimo Didžiojo laiva

Oscar II

IS NEW YORKO

Gegužės 24
11 val. r.

500 Metų
SUKAKTUVĖS

Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio

VYTAUTO

mirties

Visi Lietuviai Visose Šalyse

Iškilmingai švęs šias sukaktuves ir prisimins senovės lietuvių kovas už laisvę, jų didvyriškus žygius ir tose kovose didelių jų karžygių laimėjimus. Prisidėkit prie šių didelių 500 metų iškilmių aplankydami savo tėvynę.

Scandinavian American Linija siūnia vieną iš savo didžiausių laivų tiesiai iš New Yorko į Klaipėdą.

PRISIDĖKIT PRIE MUS!

P. P. BALTUTIS
3327 So. Halsted St.

UNIVERSAL STATE BANK
3252 So. Halsted St.

V. M. STULPINAS
3255 So. Halsted St.

J. J. ZOLP
4559 So. Paulina St.

arba į

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE

130 N. La Salle St., Chicago

LINKIME SMAGIAI IR LAIMINGAI PASIVAŽINĖTI AUTOMOBILIAIS VELYKŲ ŠVENTEJE MUSŲ BARGENAI

Dodge, Sedan — 1926
Studebaker, Coach — 1925
Graham Paige, Coupe — 1928
Chrysler, Sedan, Model 70 — 1927
Graham Paige, Sedan, Model 37 — 1929
Graham Paige, Sedan, Model 621 — 1929
Graham Paige, Sedan, Model 614 — 1929
Graham Paige, Sedan, Model 621 — 1929
Chevrolet, Coupe — 1928
Paige, Sedan, Model 675 — 1927
Ford, Town Sedan — 1929
Chevrolet, Sedan — 1926
Chevrolet, Sedan — 1926
Chevrolet, Touring — 1926
Paige, Sedan — 1927
Paige, Coach — 1927
Nash, Sedan — 1926
Studebaker, Coupe — 1928
Jewett, Touring — 1925
Graham Paige, Sedan, Model 615 — 1929
Graham Paige, Sedan, Model 612 — 1929
Graham Paige, Sedan, Model 619 — 1928
Graham Paige, Sedan, Model 610 — 1928

Mažai įmokėti, balansas mėnesiniais išmokėjimais jūsų kišeniui pritaikintais. Visi automobiliai geriausiam stovyje. Tik pamislyk, 1929 Graham-Paige, 4 durų, sedan tik už \$250 įmokėjimo, balansas mažais išmokėjimais.

S A V I N I N K A I :

CARL WAINORIS,
JOHN LASKEY,

JOSEPH BAGDONAS
PETER NOVAK

BRIGHTON MOTOR SALES, Inc.

3962 Archer Avenue

Chicago, Illinois

TELEFONAS LAFAYETTE 6666

Linkiu sveikam sulaukti šventų Velykų... Kai išsikūrens, užsidaryk duris ir užkisk langelį.

— Gerai, tetuši... labanakti... Rytoj, tetuši, abudu su mama ateikite pas mane.

Nieko neatsakė... Išėjo. Ir numetė savo milinę ir sėdasi prieš besikūrenančią krosnį.

„Prakeiktas gyvenimas... Ir savo tėviškį laisvės neturi... Slapstykis nuo visų, bijok lyg būtum žmogų užmušęs.“

Išžiūri į kylančius dūmus... Jo mintys nuskrenda į Rukonių kaimą... Gražūs turtingo ūkininko Jonušio namai. Seklyčia šviesiais popieriais išmūšta.

Ant blizgančios tautos Valerija neša obuolinį vyną... Iki juosmens geltoni, garbanoti Valerijos plaukai.

„Prašau gerti, Antaniuk.“ Per jo kūną užtelėjo malonus šiurpulis. Greitai išsitraukia laišką ir skaito:

„Mielasai Antaniuk, tavo laišką gavau. Neišpasakytai dėkoju. Dabar vėl atgijo mano gyvenimas. Aš maniau, kad tavęs jau nebėra pasaulyje. Kad Dievas padėtų tau išsisaugoti. Meldžiaus ir dar labiau melsiuos už tave...“

Dėkui Antaniuk... Dabar žinosi, kad mano Antaniukas pasilieka toks pat, koks ir buvo... Laukiu... Apie tavo slapstymos iš manęs nė kažin kas nesužinos... Sudiev. Tavo Valerija.“

Jo skruostai pasidarė skaisnesni Ausyse, tarytum naujos ugnys kūrenasi.

„Ištikima mano Valiutė.“ Bučiuoja laišką. Pamažu drasko ir meta į ugnį.

11. Aušta giedras Velykų rytas. Ant dangaus skliauto kažkieno nematomos rankos tiesia žvilgančias, purpurines gūnias.

Ima čiuibėti vyturėliai. Keliasi miškas.

Pirkioje, prie lovos galo klūpoja senelė Pranskūnienė. Per jos skruostus rieda ašaros. „Dieve, kuris šiandien iškarsto kelies, pasigailėk manęs!“

Mušasi į krūtinę. „Pasigailėk, pasigailėk manęs!... Atitolink mūsų nelaimės... Išgelbėk mano vaikelį... Dieve, Dieve Aukščiausias!“

Žegnojasi ir ilgai tris kartus bučiuoja žemę.

Pranskūnas taip pat baigia poteriauti... Maunasi batus ir velkasi kailinius.

„Reikia eiti gyvulėlių pašerti.“

— Klausyk, tėveli, per anksti pas gyvulius. Gal jam nuneštum švius baltinius... Tegul persivelka... Juk Velykos.

— Jei duosi, galėsiu nunešti... Jis, vaikas, prašė, kad abudu šį rytą pas jį nueitume.

— Nueisiu, kaip aš pas jį nenuėisiu.

Vėl pasipylė jos karštos ašaros.

Ore kažkieno riksmas. Pyts, pyts, pyts — tris kartus iššovė.

— O Jėzus Marija! — nė savų balsu suriko Pranskūnienė. Abudu puola prie lango...

Visas pasaulis švenčia Velykų šventę. Ji yra Jėzaus Kristaus iš mirusiųjų Priskelimo diena. Atvaizde matome Forest Lawn Memorial Parką, Glendale, Calif. Čia iškilmingai švenčiama šių metų Velykos.

Linksmą dieną mums nušvito, Visi laukėm džiaugsmo šito Kelės Kristus, mirtis krito Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Klojimo durys praviros. Prie jaujos matyti kažin koks žmogus.

Ji balta, kaip perkelis. Tėvo skruostai ir smakras baltai dreba.

— O Jėzus, o Jėzus!... Tėveli, eik greičiau... eik žiūrėti... Ko tu lauki!...

Susiima už krūtinės ir pasvyra prie lango. Tėvas svirdukuliudamas, kaip girtas, bėga laukan.

12. Nuo klojimo, priešais jį atbėga vokiečių žandaras.

— Aa, ferliuchte... sakrament... Kaip tu išdrįsai savo namuose slėpti rusų belaisvį.

Pranskūnas nusiėmė kepurę.

— Ne belaisvis, bet tikras mano sūnus.

— Aaa!... Už jį tu savo galvą atsakysi.

Ima jį už krūtinės ir smarkiai stumia atgal.

— Grišk!... Tu areštuotas! Per daržą atlekia dar du žandariai.

— Aaa!

13. Neapsakoma tyluma.

Tik pamūšy šlaitas tyliai šlama... Aukštai padangėse vyturėlių linksmas čiuibėjimas.

Nakties tamsa baigia pasinerti vakarų krašte. Vėjas miega saldų rytmečio miegą. Iš juodo horizonto išlenda

didelė, raudona saulė... Ji tiesia savo auksinius pirštus. Siekia iš naujo glamonėti mėlynąjį dangų ir pilkąją žemę.

Gyvybę nešantis pavasario rytas. Šlapias išdrumblotas kelelis. Pranskūno daržinės kampas. Vienmarškinis, galvą į purvus įbedęs guli jaunas žmogus. Jo plaukai kruvini ir sulipę... Marškiniai ties nugara perplėšti... Šalia didelis kraujo klanas... Jis tartum bučiuoja juodą žemę.

Apkabines. Vaikščioja ginkluotas vokiečių žandaras... Retkarčiais jis pasižiūri į nekrutantį žmogų.

— Prakeikta tarnyba! Saulė jau visą pasirodė. „Dann... dann... dann.“ Linkuvos bažnyčios varpų garsai... Siūbuodami skrenda į visas puses. Jie budina, kelia tikinčiųjų širdis... Kiekvienam šneka šiurpulingai džiuginančius žodžius:

— Kristus kėlės! Praslenka keletas sekundžių... Skardesnis už varpų skambėjimą balsas:

— Linksmą dieną apturėjom!

Tai visoj parapijoje garsi „kantarka“ Valerija Januškytė gieda.

— Žandaras sustoja... Klaušosi. „Koks malonus ir skardus moters balsas!“... Keistas

šiurpas jį perima... Kažkas iš po žemių veržiasi ir kyla traukia bėgti tolyn... Nejausti, skandus, slegiantis klyksmas: negirdėti, nematyti. — Vaikuti mano, galvele mano! Iš „R.“

LINKSMŲ VELYKŲ

Širdingai velijame visiems mūsų Kostumeriams ir draugams

JONAS P. EVALDAS

Pervedimai —

Apdrauda —

Paskolos —

1-mi Morgičiai —

840 W. 33rd Str.

Chicago, Ill.

Tel. Yards 2790

LINKSMŲ VELYKŲ

Visiems mūsų Kostumeriams ir Draugams
GREEN VALLEY PRODUCTS

WM. J. KAREIVA,
SAVININKAS

4644 So. Paulina Street

Tel. Boulevard 1389

Linksmų Šv. Velykų

Velijame visiems mūsų Kostumeriams ir Draugams

METROPOLITAN WET WASH
LAUNDRY

LIETUVIŠKA SKALBYKLA

6551 South Kedzie Avenue Chicago, Ill.

Res. — Melrose Park 3458 Tel. Prospect 9939

Tel. Lafayette 9733

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ

Linki Visiems Savo Draugams ir Pažystamiems

S. D. LACHAVIČIUS

LIETUVIS GRABORIUS

2314 West 23rd Place

Telef. Roosevelt 2515

Lietuvių Maldininkų Kelionė į Lietuvą Per Romą

ŠAUNIAUSI KURINIAI

Amerikos Lietuvių Katalikų Federacija šiemet organizuoja ekskursiją į Lietuvą per Romą arba taip vadinamą maldininkų kelionę. Romoje aplankys šventąjį Tėvą, katakombas, gražiausias ir didžiausias pasaulyje bažnyčias, šventas vietas, sustos dvi dieni Neapolyje, iš kur nuvažiuos į Pompeją. Romoje išbus septynias dienas. Maldininkus globos Romoje gyvenantieji Tėvai Marijonai — didžiai gerbiamas kun. Prof. Būčys ir kun. prof. Rėklaitis.

Šie metai yra Vytauto Didžiojo metai. Iš tos priežasties Lietuvoje įvyks visa eilė iškilnių, kuriose daugelis Amerikos lietuvių norės dalyvauti. Pakelyje iš Romos į Lietuvą, maldininkai norėdami, galės sustoti Oberamergau mieste, kur šiemet įvyks Kristaus Kančios vaidinimas. Ši ekskursija iš New Yorko išplauks 1930 m. gegužės mėn. 17 dieną, laivu „Roma“. Šis laivas yra didžiausias ir gražiausias iš laivų, kurie eina iš Amerikos į Italiją.

Šiai maldininkų kelionei vadovaus kun. M. Urbanavičius, M. I. O.

Laivakortė į Neapolį \$120.00 ir \$104.00, o kelionė iš Romos į Kauną antra klasa \$48.00, trečia \$35.50. Taksai \$5.00.

VISAIS KELIONĖS Į LIETUVĄ PER ROMĄ

Reikalais Kreipkitės Į

FEDERACIJOS KOMISIJA

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill. Tel. Roosevelt 7791

Velykų Šventės Legenda.

(Neišleistas grafo L. Tolstojaus kūrinys).

Kada Viešpats išgirdo tautų dejavimus ir nuskriaustųjų vaitojimus, Jis nutarė dovanoti žmonėms bendrą džiaugsmą nors vieną kartą per metus, — ir sutvėrė iš savo garbės spindulio skaisčiąją Velykų šventę.

Ir tarė jai Viešpats:

— Nuženk į žemę, mano dukrele, ir paskelbk visiems žmonių taikos ir susikauptimo valandą. Dirbantiems duok pasilsėti, vargstančius paguodsk ir kalėjime esančius paleisk, susipykusius sutauk ir viltį turintiems pažadėk jų norų išsipildymą.

Po kiek laiko panorėjo Amžinasis pamatyti, kaip elgiasi žmonės tą šventą dieną, ir, nužengęs su Velykų švente žemėn, keliavo po miestus ir kaimus.

Pagerėjo gyvenimas žemėje. Rodos, pasikeitė jos išvaizda; visi džiaugiasi, patenkinti. Ir mato Viešpats: didelis, aukštas namas, gausiai apšviestas; už didelio stalo sėdi šeimininkai, šalia jų vaikai, o dar toliau tarnai, visi garbina Dievą ir valgo.

Ir tarė Viešpats Velykomis: — Dabar pažiūrėsim, kaip praleidžia šventę neturtingieji.

Ir štai prieš Jį sena, pakrypusi trobelė; viduje aplink stalą sėdi vyras, žmona ir penketas vaikų; stalo padengtas šviesa staltiese. Nušveistose žvakidėse dega žvakės; grindys ir langai numazgoti; sienos išbaltintos. Kiekviename kampelyje viešpatuoja tvarka ir rintis. Šeimynėlė tyliai šnekučiuojasi. Šeimininkas su meile žvelgia tai į žmoną, tai į vaikus, o jo akys spindi, kaip žemėnugars, džiaugsmo asara.

Susindo Viešpaties veidas. Jis, nubraukęs vargdenio asarą, papuošė ją savo vainiką. Nuo jos nušvito dangaus aukštubės. Ir paklausė Viešpats Velykų:

— Kas sukūrė jiems šitą ramybę ir laimę?

Velykos atsakė: — Jie patys: vyras padeda žmonai, o ji vyru. Vaikai paklusnus, geri ir stropūs; vienas tvarko kambarį, antras šveičia žvakidę, trečias mazgoja langus, ketvirtas nešioja vandenį, penktas prižiūri kūdikį, žodžiu, visi bendrai dirba.

— O kuo užsiima šeimininkas? — paklausė Viešpats.

— Jis — nešikas. Dirba kasdieninį sunkų darbą ir vos prasimaitina su šeimyna.

— Aš jį apdovanosiu, — tarė Viešpats, — iš savo lobyno aš duosiu jam daug aukso.

— Viešpatie, — tarė Velykų šventė, — jis Tavo jau apdovanotas! Tu davai jam,

WASHINGTON, bal. 17. — Mrs. McCormick, Kongreso atstovė, paskelbė, kad ji neturinti jokių santykių su Thompsono politinė srove Chicagoj. Sakosi, ji be tos srovės būtų laimėjusi nominaciją senatan.

DR. NORMANTAS NAPRAPATAS

Persikėlė po num.

3236 S. HALSTED STREET

Tel. Victory 6965

Valandos: 2-5 po pietų, 6-8 vakare

PRANEŠIMAS DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS atidare antrą ofisą (su Dr. Lauraičiu — viršų Belokio-Rakšio aptiekos) po nr. 2423 West Marquette Rd. Valandos: nuo 2 iki 4 po piet. Tel. Prospect 1930.

Senas ofisas toj pačioj vietoj: 4601 So. Ashland Ave. Valandos: nuo 6 iki 8 vakare. Tel. Boulevard 7820. Rez. 4641 S. Albany Ave. Tel. Prospect 1930. Nedėliomis tik pagal sutartį.

A. L. DAVIDONIS, M. D.

4910 So. Michigan Avenue

Tel. Kenwood 5107

Val.: nuo 9 iki 11 val. ryte; nuo 6 iki 8 val. vak. apart šventadienio ir ketvirtadienio

Tel. Hemlock 8700

Rez. Tel. Prospect 0610

DR. B. ARON

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS Ofisas 6155 South Kedzie Rez. 6622 So. Whipple Val. 2-4, 7-9 v. v. Iškliant Ket.

ADVOKATAI

PAUL. M. ADOMAITIS ADVOKATAS

Suite 721 First National Bank Bldg. 38 S. DEARBORN ST.

Tel. Randolph 5130-5131. Val. 10-5 Vakara: 2221 W. 22nd Street (Su Adv. John Kuchinskų) Val.: 5-8; ser. ir pėt. 5-6. Tel. Canal 2552

A. A. OLIS

ADVOKATAS

11 So. La Salle St., Room 1701. Tel. Randolph 0331-0332 Val. 9-6 Vakara: 2241 SO. HALSTED STREET

Tel. Victory 0562 7-9 val. vak. apart Panedėlio ir Pėtnėdėlio

JOHN R. BORDEN

(John Bagdonas Borden)

ADVOKATAS

105 W. Adams St., Rm. 2117 Telephone Randolph 6727

2151 W. 22 St. 6 iki 9 vak. Telephone Roosevelt 9090

Name: 8 iki 9 ryte Tel. Repub. 9600

JOHN KUCHINSKAS

LIETUVIS ADVOKATAS

2221 West 22nd Street

Arti Leavitt Street

Telefonas Canal 2552

Valandos 9 ryto, iki 8:00 vakare. Seredomis ir Pėtnėdėmis nuo 9 iki 6.

JOSEPH J. GRISH

(Juozas J. Grišius)

ADVOKATAS

4631 S. Ashland Ave. (2 lubos) Tel. Boulevard 2800

RESIDENCIJA: 6516 So. Rockwell Street Tel. Republic 9723

J. P. WAITCHUS

LIETUVIS ADVOKATAS

127 No. Dearborn Street

Room 928

Tel. Franklin 4177

Nuo 9 iki 1 išėmus Subatas

52 East 107th Street

Kampas Michigan Ave.

Tel. Pullman 5950

Nuo 3 iki 9 vak. ir Subatomis

Telephone Central 8926

F. W. CHERNAUCKAS

ADVOKATAS

154 North LaSalle Street

CHICAGO, ILLINOIS

Nuo 9:30 iki 5 val. vak.

Local Office: 1908 So. Union Ave.

Tel. Roosevelt 8718

Val. nuo 6 iki 8 val. vak.

Res. Tel. Midway 5515

DR. R. C. CUPLER

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS Oakley Avenue ir 24-tas Street

Valandos: 2 iki 4 p. p. Panedėlio ir Ketvėrgais vakare

Ofiso Tel. Virginia 0036

Residencijos: Van Buren 5858

DR. T. DUNDULIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

4142 Archer Avenue

Val.: 11 ryto iki 1 po pietų

2 iki 4 ir 6 iki 8 v. v.

Nedėliomis nuo 10 iki 12 ryto

Namų Ofisas 2413 Franklin Blvd.

Val.: nuo 8:30 iki 9:30 vak.

Ofiso Tel. Canal 2118

Namų Tel. Lafayette 0098

DR. A. L. YUŠKA

OFISAS

1900 S. HALSTED STREET

NAMAI

4193 ARCHER AVE.

Valandos: prieš pietus pagal sutartį

Namuose 2-4 po piet., ofise 6-8 v. v.

Tel. Wentworth 3000

Rez. Tel. Stewart 6191

DR. H. BARTON

Gydytojas ir Chirurgas

6558 SO. HALSTED STREET

Val.: 2-4 ir 7-9 val. vakare

OPTOMETRISTAI

Tel. Victory 6279

DR. G. SERNER

LIETUVIS AKIŲ SPECIALISTAS

Ofisas ir Akinių Dirbtuvė

3265 S. Halsted St.

Val.: 10 val. ryto—8 v. v.

Nedėlio 10-12

DR. VAITUSH, O. P. D.

LIETUVIS AKIŲ SPECIALISTAS

Palengvina akių įtempimą, kuris

su priežastimis galvos skaudėjimo,

svaigimo, akių ašėrimo, nervuotumo,

akaudamų akių karščių. Atitaiso

akies kreivumą, nuima cataractus.

Atitaiso trumpą regystę ir toliau

regystę.

Prirengia teisingai akinius visose

atsitikimuose, egzaminavimas dar-

mas su elektra, parodantis mažiaus-

ias klaidas.

Specialė atyda atkreipiama mok-

ties vaikūdiams.

Valandos nuo 10 ryto iki 8 va-

kare. Nedėliomis nuo 10 ryto iki

12 po pietų.

Kainos pigesnės, kaip kitur

4712 S. ASHLAND AVE.

Tel. Boulevard 7589

25 METŲ PATYRIMO

Pritaikymo akinių del visokių akių

JOHN SMETANA, O. D.

OPTOMETRISTAS

Ekspertas tyrimo akių ir pritaikymo

akinių

1801 S. ASHLAND AVENUE

Platt Bldg., kamp. 18 St. 3 aukštas

Pastebėkit mano iškasas

Valandos nuo 9:30 ryto iki 8:30 va-

kare. Seredomis nuo 9:30 iki 12 v.

ryto. Nedėliomis nėra skirtų

valandų. Room 3

Phone Canal 6528

DAKTARAI

Telefonas Boulevard 1939

DR. S. A. BRENZA

Ofiso Valandos: 9 iki 12, 1 iki 5 diena, ir 6:30 iki 9:30 vakare

4608 S. ASHLAND AVE. Netoli 46th Street Chicago, Ill.

DR. J. J. KOWARSKIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

Ofisas 2403 W. 63 Street

Kertė So. Western Avenue

Tel. Prospect 1938

Residencija 2359 So. Leavitt St.

Tel. Canal 2330

Valandos: 2-4 po pietų ir 7-9 v. v.

Nedėlio pagal sutartimą

Ofiso Tel. Kedzie 0482

Residencijos Tel. Drexel 9191

DR. A. A. ROTH

Rusas Gydytojas ir Chirurgas

Specialistas Moteriskų, Vyriškų

Vaikų ir visų chronikinių ligų

Ofisas 3600 W. Roosevelt Road

Kampas Central Park Ave.

VALANDOS: 2-4 po piet., 7-9 vak.

Nedėliomis ir šventadieniais 10-12.

Phone Armitage 2522

DR. W. F. KALISZ

1145 MILWAUKEE AVENUE

Valandos: 12 iki 2 ir 6 iki 8 P. M.

Serodos vakare uždaryta

Nedėlio pagal sutartį

Ofiso ir Res. Boulevard 5913

DR. A. J. BERTASH

3464 SO. HALSTED STREET

Ofiso valandos nuo 1 iki 3 po

pietų ir 6 iki 8 val. vakare

Res. 3201 S. WALLACE STREET

Tel. Hemlock 8151

DR. V. S. NARYAUCKAS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

1435 West 69 Street

Val.: 9-12 ryte, 1-4 p. p. 6-9

v. v. Nedėlio sutartus.

DR. ŽMUIDZINAS

GYDYTOJAS, CHIRURGAS IR

AKUSERIS

4740 Dorchester Avenue

Tel. Drexel 6223

Val.: 8 iki 10 ryto

6-8 val. vakare

OFISAI: 4901 — 14 St. 2524 Washington

10-12, 2-4, 7-9 12-2, 4-6, Blvd.

Tel. Cicero 662. Tel. Kedzie 2450-2451

DR. S. A. DOWIAT

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

Residencija 4729 W. 12 Pl.

Tel. Cicero 2888

Nedėliomis Susitarus

DENTISTAI

Office Boulevard 7643

DR. C. Z. VEZELIS

LIETUVIS DENTISTAS

4445 So. Ashland Avenue

Ant Zaleskio Aptiekos

Tel. Canal 6223

DR. G. I. BLOZIS

DENTISTAS

2201 WEST 22ND STREET

(Kampas Leavitt St.)

Valandos: Nuo 9 iki 12 ryto

nuo 1 iki 9 vakare

Seredoj pagal sutartį

Tel. Lafayette 5820

DR. J. A. PAUKŠTYS

DENTISTAS X-RAY

4193 Archer Avenue

Rez. Tel. Lafayette 4365

Boulevard 7589 Rez. Hemlock 7591

DR. A. P. KAZLAUSKIS

DENTISTAS

4712 So. Ashland Avenue

žmonai ir jų vaikams geras širdis, ir nėra už juos laimingesnio net tarp kunigaikščių ir turtingų.

Nušvito Velykos ir nusišypsuoja. Ir paėmė Viešpats šitą šypsnį ir sutvėrė iš jo Gerumo Angelą.

— Tu sutvertas, — tarė Jis angelui, — iš švaros ir ramybės, iš džiaugsmo ir pasitenkinimo ir nuo šios dienos tu vaikščiosi kartu su Velykomis ir stiprinsi žmonėse džiaugsmą ir laimę.

Grįžo Dievas į dangų, atsisėdo sosto ir liepė angelams giedoti pagarbos himną Velykų šventei, vykdydžiusiai Jo valią ir suteikusiai žmonėms — ramybę ir džiaugsmą.

Slinko laikas. Supykęs Šėtonas dieną ir naktį ardė Velykų šventės darbą, sėdamas žmonėse nesutikimą, kerštą ir rengdamas pasauliui senąją netvarką.

Ir vėl paplito dejavimai, kuriuos išgirdo Viešpats.

Kada prisiartino šventoji diena, Viešpats vėl su Velykomis nužengė žemėn pažiūrėti, kaip gyvena žmonės.

Buvo karšta diena. Saulė degino nuo ryto lig pat vakaro, o smarkus vėjas sukėlė ore dulkių debesius, kurios lipo prie blakstienų, veržėsi į nosį ir burną. Dirbti buvo sunku, ir prakaitas, sumišęs su

dulkėmis, varvėjo tamsiomis srovėmis nuvargusių žmonių veidais; tik vakare vėjas nurimo, ir žmonės palengvėjo. Tada nusileido Viešpats žemėn.

Prieš jį žemas, senas, griūvantis namas. Lenguose tamsu.

Šeimininkė piktai šaukia vaikus:

— Eikit į kambarį, mazgokit grindis, langus! Kur žvakės? Jau šventė. Skubėkit, prakeikti!

— Mama! Nėra šluotos, — šaukia viena. — Duok pinigų!

— Mama, vandens vežėjas nebeduoda vandens be pinigų, — kalba kita.

O trečia verkia: — Nėra žvakių, o skolon nebeduoda.

Rodos, oras pilnas dejavimų. Moteris su vaikais sėdi nusiminę; jų veidai išblyškę, sulyse, visi ištempę ausis klausosi, ar kas už durų nesuskrebės.

— Dėr tėvas negrižta! — stebisi vaikai.

Laikas slenka. Senai naktis; vėlai, vėlai pasigirsta daužymasis į duris, — ir į namą įėjo sverdėdamas žmogus. Jis, nusiėmęs tuščią maišą nuo pečių, nubloškė jį į kamą ir sunkiai atsidusęs atsisėdė už stalo.

— Nieko nėra! — sumurmėjo jis. Pats gi dvokia degtine.

— Tu vėl viską pragėrei! — sušunka žmona, ir pradeda jį barti.

Vaikai pravirksta, prasideda muštynės, — tikras pragaras.

Ir štai mato Viešpats: atsiskrido prie namo Šėtonas atsistojo ir kvatojasi.

— Jeik,—tarė jam Dievas, — pasigrožėk savo darbu.

Drebėdamas įėjo Šėtonas ir, žemai nusilenkęs, pradėjo rinkti nuo grindų vaikų ašaras, sumišusias su purvu, ir, apvyniojęs jas kambario tamsa, prinešė Aukščiausiam.

— Teisingasis Teisėjau, visos žemės Teisėjau, — pradėjo Šėtonas. Tai, ką čia pamatei, darosi visoje žemėje, ir tokiems niekšams argi Tu dar teiksi savo malonę? Ne tik tėvai nepavalgydino savo vaikelių, visą savaitę kankino juos sunkiu darbu, ir šitą šventą vakarą jų ašaros liejasi, kaip lietus, žemėn. Išleisk ir Tu ant jų savo rūstybę, tegul sužino pasaulio gyventojai, kad nėra baisnesnio teisingumo ir keršto, kaip Tavo.

Ir apsiniaukę Valdovo veidais. Susiūbavo debesys ir sudrebėjo žvaigždės. Velykų šventė stovėjo nusiminusi, palenkusi galvą, o šviesios, skaisčios ašaros lašėjo iš jos akių. Paėmęs jos ašaras, metė į dangų, ir jos suspindo milijardais žvaigždžių.

Ir tarė gailėstingas Viešpats:

— Nusiramink, mano dukrele! — tarė Jis Velykomis. — Gudriai kalba gundytojas, bet aš žmonių nebausiu ir tavęs nuo jų neatimsiu. Bet štai ką padarysiu!

Ir iš gniūžulo, surinkto Šėtono, Viešpats sutvėrė kitą angelą, Piktumo Angelą.

— Tu sutvertas, — tarė Jis jam, — iš purvo ir pykčio, ir nuo šios dienos lydėsi Velykas. Ir bus taip: kada ateisit į žmogaus trobą ir ten rasit taiką ir tvarką, švarą ir sutikimą, tegul Gerumo Angelas sako: "Tebūnie taip ir kitais metais," o Piktumo Angelas teatsako: — "Amen." Jeigu namuose viešpataus purvas ir netvarka, šauksmai ir bėrimai, tai Piktumo Angelas teataria: "Tebūnie taip ir kitais metais," o Gerumo Angelas turi atsakyti: "Amen." Ir žmonės gaus savo užmokestį.

Sugrįžo Viešpats į skaisčių dangų, o su Juo Velykos ir naujasis angelas. Nuo to laiko, kada ateina Velykos žemėn, jas lydi Gerumo Angelas iš dešinės ir Piktumo Angelas iš kairės. Ir Viešpaties žodis visada pildosi.

Tolstojaus žodžius užrašė I. Tenerom'as.

Išvertė Leonas Vitkauskas.

Iš "R."

Sveikiname

Visus Su Šv.

Velykomis

Lai VELYKŲ ALELIUJA linksmam gaudžia visoje lietuvių šeimynose.

Lietuviai ėmė keliauti į Dėdės Samo šalį kad prisikelti iš skurdaus gyvenimo. Tūkstančiai Amerikos lietuvių atsiekė savo tikslo. O kitiems laimė dar meiliau nusišypsuoja ir tie įsivarė į turtus.

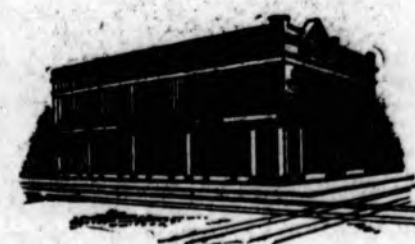
Tą faktą pravartu atsiminti dabar per VELYKAS, per Kristaus prisikėlimo šventę. Dabar lenkiame galvas prieš Tą, Kurs davė ir leido, kad taip atsitiktų.

Jei pažiūrėsime, vienok, į tuos, kurie įsivarė į turtus, tai pamatysime, kad to jie atsiekė per uolų, išstvermingą ir pleningą darbą ir kooperuojant vieniems su kitais.

Mūsų Bankas ir kitos mūsų įstaigos išaugo panašiu būdu. Mūsų Bankas ir kitos mūsų įstaigos augo teikdamos patarnavimą savo kostomeriams. O mūsų kostomeriai kito mūsų patarnavimo dėka.

Jausdami stovį ant gyvenimo išbandytų, tikrų pamatų, širdingai linkime tautiečiams

LINKSMŲ ŠVENTŲ VELYKŲ!

JOHN B. BRENZA,
President
JOHN KROTKAS,
Vice-President
S. A. SZYMKEWICZ,
Vice-President
STEVEN S. TYRAKOWSKI,
Vice-President
JULIUS C. BRENZA,
Cashier

DIRECTORS:

JOS. ZIENTEK JOHN KROTKAS
JOHN B. BRENZA
STEVENS S. TYRAKOWSKI EDWARD MAU
S. A. SZYMKEWICZ
FRANK GRILL EMIL A. BASENER
JUSTIN MACKIEWICZ
JULIUS C. BRENZA ALEX DARGIS

GĖLĖS VELYKOMIS

BALANDŽIO (APRIL) 20 DIENAI
TUKSTANČIAI GĖLIŲ PASIRINKIMUI

Velykinės Lelijos
Raudonos Tulpės
Hijacintai, visokių spalvų
Rožių buketai
Nuskintos Gėlės

ŽEMIAUSIOS KAINOS

FRANK JINDRICH

Gėlininkas

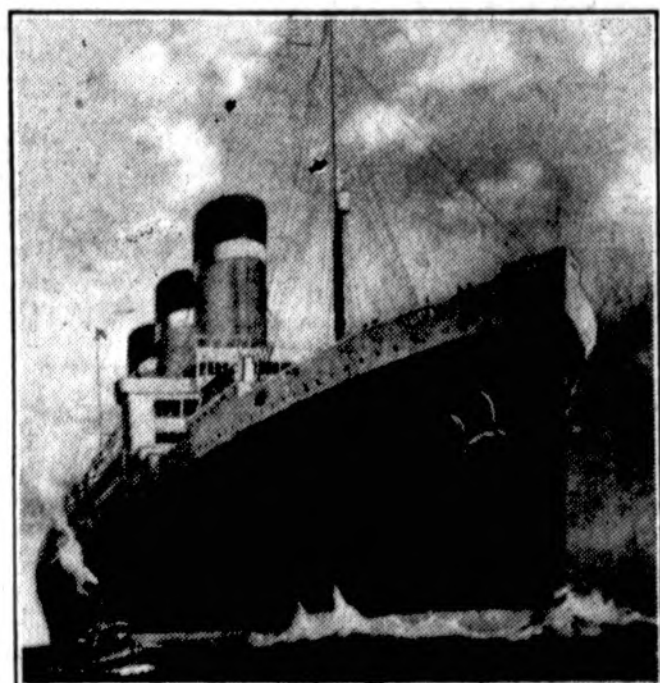
Tel. Canal 1787 2145 W. 22nd St.
Arti Leavitt St.
CHICAGO, ILL.

Visuotinė Ekskursija į Lietuvą

Laivu Leviathan

BIRŽELIO 11 D., 1930

(Didžiausiu Pasaulio Laivu)

Del pilnų informacijų kreipkis:

Paul P. Baltutis John J. Zolp
3327 So. Halsted St. 46th & Paulina St.

MES MOKAME CASH \$65.00
UŽ LIETUVOS 5% BONUS

Money Orderiai į Lietuvą per Radio tikrai 25 centai
Paskolos teikiamos ant Real Estate

KAUFMAN STATE BANK

124 N. LA SALLE St., CHICAGO, ILL.

SVARBUS PRANEŠIMAS CHICAGOS LIETUVIAMS

J. F. Radžius GRABŲ IŠDIRBYSTĖJ

Pranešu Chicago lietuviams, kad jau nerelkės mokėti taip brangiai už grabus. Nuo dabar mes parduosim oisello kainą grabus visiems. Kurie laidoja gimines, arba savo draugą ar organizacijos narį, galės sutaupyti pusę kainos ant grabų del sekamų priežasčių:

1. Nereikės mokėti komiškinas graboriui už grabą.

2. Nereikės mokėti tiems, kurie rekomenduoja graborių.

To apsilenkiant jūs sutaupsite šimtus dolerių, o aišku, kad tie pinigai būt buvę išmokėti iš jūsų kišenės. Tie sutaupyti pinigai liks vaikų, čiams ar šlaip artimiesiems. Pinigai uždirbti nėra lengva.

Jeigu jums reikia grabo, tai pirm šaukimo kito graboriaus, pašaukite mus, o mes nuvešime į savo išdirbystę ir jūs pasirinksite grabą už pusę kainos. Pasirinkę, jeigu nenorėsite mūsų patarnavimo, tai galėsite kreiptis prie bile graboriaus, kurs jums patiks.

J. F. Radžius

Pigiausias Lietuvis Graborius Chicagoje

Ofisas: Skyrius:
668 W. 18th St. 3238 S. Halsted St.
Tel. Canal 6174 Tel. Victory 4088